

TÝDENÍK

www.republikani.com
www.repmladez.com

REPUBLIKA

LEDEN 2004

ČÍSLO 2/ROČNÍK XV

6 Kč

TABU - TABU - TABU

Mnozí z našich čtenářů jistě alespoň zaregistrovali obrovský mediální povyk kolem vydání knihy Petra Bakaláře Tabu v sociálních vědách. Všichni rádo by demokratičtí novináři se rozčilovali a divili, jak je vůbec možné, že tato kniha v České republice vyšla. Z jejich pokřiku však přímo čpěl stejný odporný zápach, který čpěl ze článků redaktora Rudého práva soudruha Rumla, když burcoval lid k popravě dr. Milady Horákové. Stejně výrazy, stejný bojový zápal, stejná hanebnost. Demokracie, svoboda přesvědčení a svoboda slova jsou pro ně jen pouhými prázdny frázemi, které používají jenom tehdy, když se jim to hodí. Správné a demokratické je podle nich jen patolizalské chování k současným mocným, udávání svých sousedů a špinění statečných. Nic jiného neumějí a dokonce neumějí ani myslet. Pravděpodobně i proto, že nemají čím. Tak, jako po dlouhá léta špiní Republikány, tak útočí na každého, kdo je schopen samostatně a nekonformně myslet. Předpokládáme sice, že většina našich čtenářů má knihu Tabu ve své knihovně. Přesto nebude jistě od věci si některé pasáže z tohoto převratného díla připomenout. Zároveň předpokládáme, že zveřejníme i ohlasy čtenářů na jednotlivé tématické okruhy. To vše pouze na podporu nezávislého a kritického myšlení proti farizejství současné vládnoucí garnitury.

Redakce

III. část rozhovoru PhDr. Miroslava Sládka se studentkou VOŠ sociálně právní v Mostě Bohuslavou Skořepovou

V souvislosti s podporou rovných příležitostí všech osob v přístupu k zaměstnání dochází k odstraňování všech forem diskriminace v této oblasti. Zároveň se často objevují požadavky na zavedení tzv. pozitivní diskriminace ve vztahu k národnostním menšinám. Toto zvýhodňování na základě původu by se mohlo případně zavádět i při přijímání na vysoké školy apod. Jak hodnotíte tuto problematiku?

Ad 15.

Odstraňování všech forem diskriminace je podle mého názoru velmi módní záležitostí, která je však ve své podstatě nesmyslná a škodlivá. Můj názor přitom vychází z reality dané přírodními zákonitostmi, kulturními zvyklostmi a názorovou orientací evropské civilizace. Jsem zásadně proti tomu, aby ženy měly nižší plat než muži a podobným výstřelkům v nichž si libuje současná vládnoucí garnitura nejen v České republice. Tvrdit však, že jsou muži i ženy naprosto stejní je nehoráznost. Fyzicky i psychicky jsou muž a žena rozdílní záměrně a proto by také rozdílný měl být i přístup společnosti. Například žena poskytuje dítěti bezvýhradnou lásku, muž lásku s určitým příkazem a omezením. Vzájemně se doplňují a tím také poskytují dítěti nejen pocit bezpečí, ale zároveň jej vychovávají. Proto také ženě musí být vytvořeno vhodné prostředí pro převažující péči o dítě. Tím nechci ovšem říci, že jsem proti profesní kariéře žen. Jestliže některé ženy se chtějí věnovat kariéře musí mít stejné podmínky jako muži ale zároveň musí být vytvořeny podmínky pro to, aby se ženy mohly věnovat svému nejdůležitějšímu poslání. Trestat někoho za to, že dal přednost ženě ve dveřích a považovat to za projev diskriminace je popření všech principů na nichž je lidská civilizace založena.

Právě tak je zcela přirozené, že se každý člověk rodí s jinými schopnostmi. Proto také požadavek "pozitivní diskriminace" je vlastně rasismem naruby, utiskování jsme my původní domorodé obyvatelstvo a zvýhodňování jsou cikáni a jiní přistěhovalci jen na základě barvy pleti. Jediným výsledkem těchto rasistických snah bude to, že méně inteligentní a méně nadaní budou zabírat místa na školách. Jediným kriteriem pro studium by mělo být nadání a inteligence. "Pozitivní diskriminace" jen snižuje vzdělanostní úroveň našeho národa.

Co soudíte o současném systému dávek státní sociální podpory? Jakým směrem by se měla státní sociální podpora rozvíjet?

Ad 16.

Současný systém je zbytečně složitý a snadno zneužitelný. Viz příklad bývalého a nyní opět redaktora České televize, mimochodem nejužšího televizního kanálu v České republice, který ještě podle zákona pravidelně okrádá spoluobčany, jakéhosi "Gini", který dělal jen to, co dělá většina jeho menšiny zneužíval sociální dávky. Zatímco vůči ostatním žadatelům o sociální dávky jsou pracovníci úřadů velmi přísní a dokonce je odmítají

s tím, aby si nejprve prodali televizi nebo auto, tlupy cikánů na chodbě úřadu se natolik bojí, že jim dají sociální dávky i když si pro ně přijedou v mercedesu, ověšení zlatými řetězy. Skandální byl případ, kdy byly zpětně vypláceny sociální dávky lidem, kteří pobývali v zahraničí coby žadatelé o azyl, pobírali od místních úřadů štědrú podporu a po návratu si ještě vylepšili rozpočet o štědrost českých úředníků. Jediným účelným řešením této situace by bylo radikální snížení počtu dávek, jejich zjednodušení a přísné dodržování podmínek pro jejich vyplácení. Je však třeba zdůraznit, že systém sociálních dávek je třeba ne rušit, ale vylepšit, neboť se opět jedná o solidární funkci lidské společnosti.

Nedílnou součástí sociální politiky je zdravotní politika. Shledáváte současnou zdravotní politiku v ČR dobrou? Pokud ne, jaké hlavní nedostatky byste jí vytkl?

Ad 17.

Jak jsem již dříve podotkl, lze úspěšně obhájit tezi, že vláda a parlament ČR nemají ucelenou a perspektivní koncepci v žádném resortu. To čemu se říká zdravotní politika a činnost ministerstva zdravotnictví lze označit pouze za jakési vytloukání klínu klínem. Snad největší chybou je, že existuje příliš mnoho zdravotních pojišťoven a že nejsou pod dostatečnou kontrolou. Katastrofální je především přístup Všeobecné zdravotní pojišťovny. Tento moloch používá peníze pojištěnců na pořádání oslav, projíždá je na rautech, staví si za ně paláce a kupuje luxusní vozový park. Přesto, že jsou všechny tyto okolnosti všeobecně známy nenašla vláda ani parlament odvahu ani k výměně vedení této pojišťovny natož k určení podstatně nižšího procenta příjmů, které by mohly zdravotní pojišťovny používat na svůj provoz a tím k omezení plýtvání. Kdyby se nejednalo o tak životně důležitý obor, bylo by možné s úsměvem připomenout film s Vlastou Burianem, kdy zdravotní pojišťovna sloužila jenom jako útulek pro neschopné lékaře, zaopatřovací ústav pro celý zástup arogantních úředníků a zdroj příjmů pro členy správní a dozorčí rady, pokud možno ještě poslance nebo senátory.

Proplácení zdravotní péče v ČR se zatím uskutečňuje bez účasti pacienta, na základě smlouvy mezi zdravotní pojišťovnou a zdravotnickým zařízením. Existují však návrhy na změnu tohoto stavu. Souhlasíte se zachováním dosavadního způsobu vyplácení zdravotní péče nebo byste jej změnil?

Ad 18.

Zdravotnictví je velmi citlivou oblastí. Jakékoliv změny musí být velmi dobře promyšleny na několik desítek let dopředu. Mezi faktory, které ovlivňují nebo by měly ovlivňovat takové úvahy patří i příjmy obyvatelstva. A jelikož občané České republiky patří příjmově mezi neslabší ve vyspělém světě je jakákoliv spolupráce velkou zátěží a znamená ztížení přístupu ke kvalitní zdravotní péči. Jsem zásadně proti účasti pacienta na základní péči a základních léčích. Tím mám na mysli, že například vytažení pokleslých víček stárnoucího prezidenta je úkon, který by si rozhodně měl platit sám. Paradoxem je, že v době, kdy si chudí důchodci musí doplácat na většinu naprosto nezbytných léků byl tento úkon

hrazen ze státního rozpočtu. Vybrané pojištění spolu se státní účastí musí postačit na pokrytí všech nezbytných úkonů zajišťující zdravotní péči.

Základní jednotkou ve společnosti je rodina. Z jejího významu pro společnost vyplývá i zásadní role rodinné politiky v moderním státě. Jaký postoj zaujímáte ke stoupajícímu trendu z posledních desetiletí, kdy dochází k vzestupu podílu vytváření partnerských svazků bez uzavření manželství a vzestupu podílu dětí narozených mimo manželství? Preferujete návrat k "tradiční" rodině?

Ad 19.

Nezavrhuji děti narozené mimo manželství ani matky samoživitelky, mělo by jich však péči společnosti být co nejméně. Návrat k tradiční rodině je jediným způsobem jak uchovat lidský rod do budoucna. Jedině úplná rodina může poskytnout prostředí pro zdravý a všestranný rozvoj dítěte. Výchova v rodině by měla mít přednost i před kolektivními zařízeními typu mateřská školka. Avšak ani dítě z úplné rodiny nemusí být vždy vzorem. Rozhodně si však odnese v sobě alespoň trochu lásky a především vzor chování, který třeba předá další generaci. Současný trend není ničím jiným než nárůstem nezodpovědnosti a lenosti. Vychovávat děti je náročné, pro rodiče vždy znamená vzdát se něčeho, omezit některé své aktivity, možná dosáhnout na nižší stupeň v profesní kariéře a třeba i takovou maličkost jako se špatně vyspat, když se dítě odkopává. Pokud někdo není dostatečně vyzrálý a obětavý tak ať si děti raději nepořizuje. Bude mít větší pohodlí a větší volnost při střídání partnerů.

Považujete současný systém státní sociální podpory rodin za vyhovující, případně jakých

změn by měl tento systém doznat?

Ad 20.

Současný systém státní sociální podpory vlastně kopíruje plánovitý přístup ke společnosti uplatňovaný v uplynulých desetiletích a vůbec neodráží změny, které nastaly a pravděpodobně nás teprve čekají. Změny tohoto systému však velmi výrazně ovlivní populační vývoj na který se ptáte v dalším bodu.

Jakými prostředky byste zastavil soudobý nepřiznivý populační vývoj, kdy klesá (nejen v ČR) porodnost a populace stárne?

Ad 21.

Rozhodně odmítám celou parlamentní Bandou pěti prosazované řešení, které spočívá v přijímání stále většího počtu přistěhovalců. Jediným řešením je podpora našeho národa a našich rodin. V tomto bodu je třeba zvýšit přídatky na děti a vyplácet je bez ohledu na příjmy rodičů, tedy plošně, uzákonit péči o děti do patnácti let jako dobu strávenou v zaměstnání, protože podle mého názoru je péče o dítě nejdůležitější ekonomickou činností ve společnosti. Tomu také přizpůsobit ohodnocení žen vykonávajících tuto náročnou práci. Jsem si vědom problémů, které v této oblasti a při takto nastaveném systému mohou vzniknout u některých našich nepřizpůsobivých spoluobčanů. Jelikož nelze rozlišovat podle původu, bylo by řešením třeba omezení podle počtu dětí, například na tři. Dalším limitujícím faktorem by bylo zaměstnání před nástupem na dovolenou a v něm dosažený výdělek. Snižit věkovou hranici pro odchod do důchodu u žen podle počtu dětí atd.

Pokračování příště

Dopis čtenáře

Vážení, jako praktický člověk, který vám fandí od prvo-počátku, kdy jste se jako strana objevili na našem politickém nebi, bych mě se rád vyjádřím k dnešní situaci, zvláště v mém okolí.

Je opravdu škodou, že Váš tisk je jen Týdeník a ne deník. Ale jak se říká, v takovémto případě se nedá nic dělat. Víím, že Vás by také těšilo, kdyby již konečně lidé v této zemi prohlédli a Váš tisk měl dostatek finančních prostředků k uskutečnění i takového kroku. Zatím tedy zaplať Pán Bůh, že máme alespoň tento jediný opravdu opoziční Týdeník, kde se člověk dočte pravdu o tom, co se zde skutečně děje za zlořády.

I když je na druhé straně pravdou, že silně poškozujete zdraví všem našim bývalým komsomolcům a komsomolkám, svazák Standa, má již tak náběh z jízdy na drezíně z předešlého zaměstnání, na silné astma a komsomolka Buzková z dlouhých cest po Bajkalsko-Amurské železnici jistě také. V tomto směru byste měli být "ohleduplnější" i ke všem těm kádrovým rezervám, které jsou dnes jako poslanci a senátoři, díky svému vzdělání ve VUMLu, vedoucí silou v tomto státě i ve vládě a všech ústředních orgánech.

Dle mého názoru je potřeba si těchto "vzdělan-

ců" náležitě vážiti, protože jim podobné jinde ve světě na takovýto funkcích jen těžko najdete. Takže alespoň v něčem jsme ve světě jedničkami, i když se na nás neustále tlačí některé státy Africké, potažmo i některé kmeny Tasadajů a možná i kanibalů z dosud neprobádaných džunglí.

Takže musíme uznat, že je velkou zásluhou všech vlád po roce 1989, že si před takovýmito stíhateli neustále udržujeme pěkné první místo.

A v takových klasických disciplínách, jako je korupce, zlodějismus, mafianismus apod. na tom také nejsme nejhůře. Určitě to není horší než desáté místo, což je vzhledem k tomu, že ve světě je nyní hnedle 200 států, pěkný výsledek. A najít v desetimilionovém národě takový počet takovýto kádrových rezerv, to dokázala jen kdysi slavná KSČ. Díky jejímu trvajícím působení i dnes se máme tedy stále čím před světem chlubit.

Světle zítřky našich dětí, díky těmto vládám, které zde máme, jsou tedy zajištěny a určitě je tedy čeká šťastná budoucnost v objetí s jejich sudetoněmeckými přáteli a soukmenovci, ve sjednocené Evropě.

Přeji Vám hodně zdaru ve Vaší práci
F.Spilka

Autoři Dobrodružství Jamese Bonda se opět trefili do černého

Neuplynulo mnoho let a vývoj událostí v této oblasti přesně kopíruje scénář. Určitě nejde o náhodu, ale spíše o předvídatost autorů filmu

Dnes si pravděpodobně již jen největší fanoušci dobrodružné literatury nebo hollywoodských filmů s touto tematikou vzpomenu na bestseller Šest dnů Kondora a podle této předlohy natočený film Tři dny Kondora. Nevím sice, co vedlo scénáristy ke zkrácení času, ale téma je rozhodně velmi aktuální i dnes. Zápletka se točí kolem velmi nevině vypadajícího pracoviště CIA. Bohatě zásobená knihovna, výpočetní technika a tým odborníků, kteří nedělají nic jiného než že čtou všechny nově vyšlé knihy a hledají v nich možné úniky utajovaných informací anebo takové fantazie autorů, které by upozornily na nové problémy a konflikty, případně na jejich řešení. Takovéto pracoviště je jistě v provozu i dnes a má jistě plno práce s vyhodnocováním dobrodružství Jamese Bonda. Ten v dílu nazvaném "Zítřek nikdy neumírá" řeší problémy kolem ropovodu z oblasti Kaspického moře.

Neuplynulo mnoho let a vývoj událostí v této

oblasti přesně kopíruje scénář. Určitě nejde o náhodu, ale spíše o předvídatost autorů filmu a můžeme také předpokládat, že se díky svému literárnímu oddělení CIA velmi dobře připravila i na scénář sametové revoluce v Gruzii a nastolení tak zvaného demokratického pořádku.

Označit pohledy, kterými se v Gruzii sledují Rusko a USA, za nepřátelské, by bylo rozhodně literárnímu oddělení CIA velmi dobře připravené. Ale o přátelství se také mluvit nedá. Koneckonců jde o kontrolu nad jedním z průsečíků krizí. Irán, Irák, Afghánistán, Blízký východ nebo Čečna. Nic z toho, co zaměstnává politiky a vojáky v této části světa, není daleko. Rusko považuje Gruzii za svůj "zadní dvorek". Spojené státy pokládají Gruzii za frontový stát v boji proti mezinárodnímu terorismu a strategický most k zásobám ropy v okolí Kaspického moře. Gruzie proto od USA dostává druhou největší pomoc na obyvatele, hned po Izraeli.

Pravda, kaspické ropy není tolik, aby mohla konkurovat zásobám v Rusku či na Blízkém

východě, ale je jí dost, aby vzbudila zájem. Tvrdí se, že jde o poslední známá a vydatná ložiska, která nekontrolují ruští oligarchové či blízkovýchodní šejci.

Má to ale háček. Ropa je uzavřena v kaspické pánvi, a jen s obtížemi si hledá cestu k odběratelům. Zatím je její export možný téměř výhradně přes Rusko. To se nelíbí jak producentům ropy, tak odběratelům v USA nebo v Evropě. Nestojí o to, aby i tento přísun kontrolovalo Rusko.

Sny o vedení kaspické ropy přes Irák, Irán, Pákistán či dokonce Čínu jsou zatím z různých důvodů, mimo jiných také kvůli bezpečnosti, nerealizovatelné. A tak zasáhl Washington. Naplánoval ropovod BTC (Baku, Tbilisi, s koncovkou ve středozemním přístavu Ceyhan v Turecku). Už v roce 2006 by jím mělo protékat denně přes milion barelů ropy. Cena? Bezmála tři miliardy dolarů. Pakatel ve srovnání s tím, co by celý region potřeboval, aby mohl ztrojnásobit těžbu a získanou ropu dopravit do blízkosti

spotřebitele. Ve spojení se zemním plynem, který je zajímavý hlavně pro Evropu, se mluví o 200 miliardách dolarů.

Gruzie nemá vlastní ropu a zemní plyn, ale může se stát významnou tranzitní zemí. V této části světa to může být stejný zdroj petrodolarů jako vlastní ložiska. Ovšem pouze tehdy, zajistí-li spořádané poměry. Podařili se vládě držet teroristy daleko od ropovodů a plynovodů. I to je důvod, proč si Západ pospíší s gratulacemi k převzetí moci opozicí a se sliby pomoci.

Jinde v okolí Západu nějaký ten autokrat na trůně plujícím na ropě či nadlehčovaném zemním plynem tolik nevádí. Ale Gruzie je klíčem ke kaspickému bazénu, spojnicí mezi Evropou a neklidnou jižní a střední Asií. Proto bude nějaký čas hýčkaná. Jak Rusy, tak Američany. Pro novou Gruzii, ať už ji povede kdokoli, to znamená pohyb v politickém minovém poli. **A. V.**

Nezávislost sdělovacích prostředků

Když před lety označili Republikány za rasisty, tak si řada parlamentních termitů pochvalovala, jaká máme nezávislá a pravdomluvná média

Nezávislost sdělovacích prostředků je pro ČR pouze fata morgána. Vedení ČT se rozhodlo likvidovat pořady Klekáníce a Fakta. Údajným důvodem byla FAKTA, kde se o poslancích hovořilo jako o termitech. Naši "NEDOTKNU-TELNÍ" se namíchli a údajně sdělili vedení ČT, že mohou zapomenout na zvýšení koncesionářských poplatků. Výše uvedeně informace se objevily pouze v hodinovém

intervalu na www.seznam.cz dne 26.11.2003.. Potom, pravděpodobně, zapracovala cenzura, a toto sdělení z webových stránek zmizelo. Když před lety ve Faktech označili Republikány za rasisty, tak si řada parlamentních termitů pochvalovala, jaká máme nezávislá a pravdomluvná média. Nyní se zase pro změnu potvrdilo staré přísloví, že Potrefená hus nejvíce břeščí.

Michael Straka

Ztráta paměti

Ztrátou paměti trpěli evidentně účastníci "SED-MÍČKY" dne 3.11.2003. Jana Bobošíková, poslanec Kalousek z KDU-ČSL i poslanec Exner z KSČM si pochvalovali, že v naší demokratické společnosti se za politické názory nezavírá. U obou poslanců je takový výpadek paměti velice podivný, vždyť oba byli účastníci prezidentských voleb v roce 1998, kdy V.Havel prošel o jediný hlas. O hlas vězněného poslance Republikánů Dr. Sládka, který byl Poslaneckou sněmovnou zbaven imunity a vsazen do žaláře za svoje, veřejně prezentované, politické názory na

Česko-Německou deklaraci. Tyto události upoutali pozornost veřejnosti natolik, že i "Pedagog ve výslužbě" M.Šimek nazval hvízdající Zuzanu Bubílkovou "První dámou mezi tetami". Voliči by se měli velice dobře rozmyslet, zda dát svoje hlasy stranám reprezentovanými v Poslanecké sněmovně totálními sklerotiky. Kdo zapomíná na politické vězně v naší společnosti, snadno zapomene i na předvolební sliby a voliči jsou pro něj jenom "Zpěváci z ulice", jejichž hlas je zajímavá maximálně jednou za čtyři roky. **M. S.**

Michael Straka

Odborníci tvrdí, že vyřazení našich lvíčat je nepochopitelné!!!

Nepochopitelná tragédie, smutek, rozčarování a zároveň šok nejen pro příznivce fotbalu, ale i pro samé fotbalisty naši jednadvacítky se dostal na povrch po příšerném zápase naší reprezentace se Švýcarskem. Smutný příběh z Bazalů, kde všichni věřili v postup se stal skutečností. Je to tak, sport je sport a k němu patří i to štěstí. To náš soupeř měl, o tom není pochyb. Nejen odborníkům, ale i laikům se zdálo, že naši do toho nedali vše, málo se vyhecovali a velmi rychle se stáhli po úvodní brance do ulity. To je náš zvyk, myslet si, že na nás soupeř nemá. Vzpomeňme si na nedávné přátelské utkání našich hvězd s málo známou fotbalovou Kanadou, než naši ukázali,

jak se hraje fotbal. A stačilo jen tak málo, ukázat to, co jsme předvedli v druhém poločase, odevzdat hře své srdce, sílu a odhodlání. Naštěstí jsme to uhráli v exhibici. Neházejme vždy všechnu vinu jen na trenéra a jak je zvláště v naší lize zvykem, hned ho odklidit do ústraní. Werner Lička udělal hodně pro náš fotbal, hodně lidí ho po tomto neúspěchu odsuzuje, ale buďme rádi za to, že tady máme takové fotbalové špičky, jako je on. Byl to právě jeden z těch, kteří nám před 23 lety dovezli zlato z olympiády. I když má Lička podepsanou smlouvu s ČMFS do konce letošního roku, asi bude odvolán. Škoda, ale i přesto DĚKUJEME! **Ivan Baier**

Ivan Baier

A tak se ptám...

Vážení přátelé, dovolte mi položit Vám jednu řečnickou otázku. Jakkpak by se Vám líbilo mít, mimo řádnou dovolenou, ještě několik týdnů volna na načerpání fyzických a duševních sil a toto volno strávit v luxusním zařízení a to vše zcela zdarma?

Pro všechny z nás jistě krásná představa. Vždyť to snad ani není nožné mohu Vás ujistit, že je! A to v instituci, která již léta nařiká nad nedostatkem peněz. V naší armádě.

Obrovské částky jsou ročně vydávány na program tzv. nových preventivních rehabilitací. K tomuto účelu slouží síť skvěle vybavených a zařízení provozoven. Dilem na horách, dilem u vody. Jen si vybrat, co máte raději. Místo, roční dobu apod.

Zatímco u ostatních civilních profesí byly tyto pozitivní zlikvidovány, jako přežitky doby minulé,

tak u naší chabré armády jsou stále obhajovány a udržovány. Co všechno se dá takhle hradit z našich daní. Vždyť i ty nápoje, které jako jediné si každý hradí sám, připomínají cenově parlamentní bufet.

Mimoto, na vedoucí funkce v zařízeních jsou jmenováni vysloužilí lampasáci, kteří ke svému důchodu a výsluze pobírají tučnou penzandu ve formě ředitelského platu. A že má tento parazit kvalifikaci jako tankista, raketák atd, to přece nevádí. Po několika letech odejde a tento postík je připravený pro dalšího soudruha. A tak ruka ruku myje. A že těch bolševických kandidátů na tato místa je v naší armádě stále dost, si nebudeme zastírat.

Když tedy reforma, tak se vším všudy a schody se vždy zametaly od vrchu! **MB**

MB

Co nás zanedlouho čeká

Výhody vstupu do EU !?

-volný pohyb osob hlavně nezaměstnaných na pracovní a sociální úřady

-volný pohyb zboží, ale hlavně jednosměrně k nám, až do úplného zničení našich konkurenčních schopných podniků

-možnost koupě nemovitostí a půdy na území EU. Platí pouze pro Havla, Koženého apod. Naši půdu a nemovitosti skupují evropští spekulanti už dávno.

-možnost studovat na prestižních univerzitách pro všechny studenty co na to mají. Bohužel ne v hlavě, ale v kapse. Jeden rok stojí průměrně od 500 000 Kč

-možnost jít do důchodu v 65 letech a užívat si ho na plázcích jižní Evropy. Pro naše důchodce platí 1 důchod = 3 dny u moře v sezóně nebo 10 dní mimo sezónu.

-možnost cestovat bez omezení. Pasové a celní kontroly nás neminou nejméně po dobu 7 let, než budou zrušeny MOŽNÁ

-možnost platit jednou měnou Euro (něm. Teuro = drahý) pro nás nejdříve za 10 let, ale možná ani tak dlouho nevydrží

-možnost přivítat na našem území nekonečný příliv emigrantů, především z východní Evropy, Asie a Afriky, kteří díky zrušení hranic obohatí naši kulturu o nové druhy umění a naše zdravotnictví o nové druhy nemocí

-další výhodou je nekontrolovatelný přísun drog, zejména z Kosova a Afghánistánu, které se po "osvobození" Spojenými státy a za jejich tiché podpory staly největšími producenty drog na světě

-možnost pracovat v zemích EU, ale pouze někde a většinou podřadné práce za podřadné peníze. Pokud někdo chtěl pracovat v zahraničí, tak to udělal už dříve a po roce 1989 i bez větších problémů a nepotřeboval kvůli tomu vstupovat

do EU a proto hurá do Evropy! Staň se i Ty druhohradým členem EU!

Co nás čeká v EU a za co budeme platit!?

-platy našich úředníků v Bruselu začínají od 120000 Kč/měs. Pro ně a jejich rodinné příslušníky mnoho dalších výhod

-platy pro 60 000 stávajících úředníků, kteří, aby se uplatnili vymýšlejí stále hloupější vyhlášky, nařízení a zákony. Např. hračky pro prasata, aby nebyla ve stresu, nárok na 6 ks Viagry měsíčně pro každého úředníka v Bruselu apod.

-opět budeme z našich peněz doplácet na bývalé sovětské státy tak, jak tomu bylo v RVHP podpora "socialistických" vlád vydávajících asociální zákony

-konec Benešových dekretů a návrat sudetských Němců

-přijde o 250 miliard, které nám dodnes dluží Německo za válečné reparace

-krach 50% malých a středních firem a podnikatelů, kteří nebudou mít finance na zavedení Evropských norem

-velké podniky skoupí zahraniční kapitál, pokud už je nekoupil a jako konkurenci svých aktivit je, po skončení všech daňových a jiných výhod, uzavře a zaměstnance propustí

-každý, kdo v referendu řekl své ANO vstupu do unie se doufám podrobně seznámil s 5000 stránkovou přístupovou dohodou, jinak zůstal na úrovni člověka podepisujícího prázdnu směnku, na kterou si kdokoli může připsat jakoukoli částku a pak ji po něm vymáhat. A to udělá jen člověk velmi naivní, pokud nechce říci přímo idiot!

-čeká nás především zdražování, zdražování, zdražování a platy? Naše cca 400 Euro bez šance na zvýšení v dohledné době a v EU je to cca 2000 3000 Euro. **RMS Opava**

RMS Opava

Je nejvyšší čas

Představitelům malé kansaské obce Geuda Springs se podařilo přilákat pozornost celých Spojených států. Připravili totiž zákon, který všem obyvatelům nařizuje opatřit si do domu zbraň a municí.

"Chceme tím všem zločincům dát jasně najevo, aby se raději Geudě Springs vyhnuli," vysvětlil za přítomnosti televize CNN při zasedání obecního zastupitelstva její předkladatel, radní John Brewer. Rada nakonec pro novou legislativu hlasovala. Přesto ale není platná, protože ji v prosinci vetoval starosta Ed Lacey. Podle něj se ještě nové nařízení musí sladit se zákony státu. Zastupitelstvo s tím souhlasilo. O nařízení, podle kterého by zbraň nemusel mít jen ten, kdo je duševně chorý nebo ji z náboženského přesvědčení odmítá, se proto bude hlasovat v únoru. Je ale pravděpodobné, že rada nařízení schválí. Argument zastánců držení zbraní je ten, že obec o 210 obyvatelích nemá policejní stanici. Vlastní domobrana se tak jeví jako nejlepší zbraň na posílení bezpečí.

Geuda Springs byla nebyla první obcí v USA, která by přijala podobné opatření. Vyhlášku nařizující vlastnit zbraň přijal v roce 1982

dvacetitisícový Kennesaw v Georgii. Rozhodování Geudy Springs přesto upoutalo pozornost amerických médií. Obec totiž o citlivé záležitosti rozhoduje v době, kdy v otázce držení zbraní nemá jasno celá Amerika. Nikdo v USA dnes není schopen říct, zdali americká ústava, přijatá v roce 1787, dává jedinci právo na vlastnění zbraně. Ve výkladu 2. dodatku ústavy, který praví, že "správně řízená domobrana je nezbytná pro bezpečnost svobodného státu a právo lidí na držení zbraní nesmí být porušeno", se totiž jednotlivé státy rozcházejí.

Zatímco federální soud 5. obvodu v texaském New Orleans v roce 2001 uznal, že ústava tímto zaručuje jedinci právo na zbraň, kalifornský odvolací soud 9. obvodu v San Francisku to loni v prosinci popřel. "Cílem druhého dodatku je zajistit fungování efektivní milice. Pouze v jejich složkách mohou lidé uplatňovat právo držet zbraň," uvedl soudce S.Reinhardt.

Spor mezi zastánci a odpůrci zbraní tak dospěl až k Nejvyššímu soudu, po kterém vlivná Národní asociace držitelů zbraní požadovala rozsouzení pře. Nejvyšší soud se však případem odmítl zabývat. **Dokončení na straně 4**

Dokončení na straně 4

Před 65 lety byl Emil Hácha zvolen třetím prezidentem Československé republiky

Na konci právě uplynulého roku byla znovu otevřena otázka hodnocení úlohy třetího prezidenta Československé republiky dr. Emila Háchy. Jsme si vědomi toho, že právě tento prezident, přestože po něm následovali i takoví katani našeho národa jako byl Klement Gottwald, stále patří mezi nejrozporněji hodnocené. Jako příspěvek k diskusi na toto téma zveřejňujeme následující řádky a vybízíme čtenáře k vyjádření jejich názorů na stránkách našich novin.

V pátek 28.11.2003 se konala vzpomínka u hrobu 3. prezidenta ČSR u příležitosti 65. výročí jeho zvolení. Zveřejňujeme záznam toho, co zvolení předcházelo.

Před 65 lety byl Emil Hácha zvolen třetím prezidentem Československé republiky.

Politické strany si na podzim roku 1938 uvědomovaly vážnost situace, která nastala v důsledku Mnichovské dohody a obsazení pohraničního území německými vojsky. Po abdikaci Edvarda Beneše 5. října 1938 veřejnost cítila, že nový kandidát na prezidenta republiky musí být "nezatížen Minichovem" a musí požívat přirozené autority v Čechách, na Slovensku i v Podkarpatské Rusi a přitom nebude "dráždit" nacistické kruhy v Berlíně. Všichni si byli vědomi, že v důsledku ztráty pohraničního území je země vydána na milost a nemilost Německu. Navrhování kandidátů dr. Preis, Jan Baťa, generál Syrový či dr. Chvalkovský však neodpovídali zmiňovaným kritériím.

Nakonec padla volba na JUDr. Emila Háchu člověka, který ve své dlouholeté funkci prezidenta Nejvyššího správního soudu ČSR požíval vážnosti u všech představitelů politických stran 1. republiky, u prezidenta Masaryka i Beneše, byl kladně hodnocen i německými poslanci jako člověk spravedlivý, čestný a vždy objektivní. Na osobě kandidáta v podání E.Háchy se shodli i představitelé politického života tzv. II. republiky Rudolf Beran, generál Syrový, dr. Klapka a zejména poslanci sociálnědemokratické strany v čele s Antonínem Hamplm.

Hácha však svoji kandidaturu jednoznačně odmítl, a to přes opakované přesvědčování Hampla i Berana. Postupně se přidávali i ostatní a naléhali na zdráhajícího se dr. Háchu, aby v této těžké době pro národ si uvědomil svoji občanskou, vlasteneckou i křesťanskou povinnost kandidaturu přijmout.

Hácha jakoby tušil roli budoucího prezidenta, odmítá se slovy, že netouží se stát správcem konkurzní podstaty firmy československé. Klade i otázku, proč by právě on měl být vybrán na tuto křížovou cestu, neboť si ji snad za svoji dosavadní životní pouť nezaslouhuje. Poukazuje i na své soukromí a zdůrazňuje, že je tomu teprve několik měsíců, co mu zemřela jeho milovaná žena a že smutek provází všechny jeho dny. Necítí se být povolán na tuto funkci. Jak výstižně napsal univ. Prof. Vladimír Kadlec o Emilu Háchovi: "Jediný prezident, který o funkci nestál."

Všichni však Háchu opětovně přesvědčovali a ujišťovali, že jeho funkce bude pouze formální a že se nebude muset obávat žádných politických otřesů ani dramatických chvil. Slavnou se stala i Beranova věta: "Pan prezident nepřijde do situace, že by rozhodoval." Jak bylo toto ujišťování reálné, ilustruje Háchova zpověď po roce: "Je to strašnější, než se dalo domyslet. Ti, kteří mne přesvědčovali, abych prezidentství přijal, jsou již dávno v nedohlednu a na mně leží to strašné břemeno snažit se zabránit, aby se děly věci ještě horší..."

Hácha, starý dobrák, se nakonec nechal přesvědčit a s těžkým srdcem kandidaturu přijal.

Na 30. listopadu 1938 byla stanovena volba nového prezidenta Československé republiky. Hácha si na rozdíl od ostatních velice dobře uvědomoval, že bude postaven do role totálního sebeobětování. Snaží se alespoň utěšit, že funkci přijal přechodně na dobu 2 let. Rozhodující zásluhu, že se nechal Hácha přesvědčit, měl nepochybně Hampl, zástupci Slovenska a neméně i hlasy katolické církve, neboť Hácha chápal svoji kandidaturu jako křesťanskou službu vlasti. Ještě 25.11.1938 se kandidát na prezidentskou funkci sešel se slovenským zemským předsedou dr. Tisem, aby se seznámil s jeho stanoviskem. Tiso překvapivě vyjádřil Háchovi svoji plnou podporu. Prezidentské volbě

již nemohlo nic zabránit.

30. listopadu byla celá Praha vyzdobena státními vlajkami a všichni český, slovenský i německý tisk informoval o nadcházející volbě prezidenta.

V sídle poslanecké sněmovny v pražském Rudolfinu se sešli poslanci k volbě prezidenta republiky. Zasedání řídil předseda sněmovny Jan Malypetr, přítomna byla celá vláda v čele s generálem Syrovým. Poslanci a senátoři (členové Národního shromáždění) vzhazovali hlasovací lístky do dvou uren odděleně slovenští a zvlášť čeští společně se senátory a poslanci Podkarpatské Rusi. V 11.50 hod. oznámil slavnostně předseda sněmovny výsledek sčítání hlasů pro jediného kandidáta: Odevzdáno celkem 312 platných hlasů, z toho 272 platných pro kandidáta dr. Háchu, což převyšovalo třipětinovou většinu potřebnou ke zvolení hlavy státu. Kromě platných hlasů bylo odevzdáno 39 hlasovacích lístků prázdných (předpokládalo se, že prázdné hlasovací lístky vhodila velká část komunistů, kteří chtěli tímto gestem vyjádřit určitou "neutralitu" vůči kandidátovi.)

JUDr. Hácha byl zvolen v souladu s Ústavou ČSR v pořadí třetím československým prezidentem, a to na 7 let. Nikdo nebyl proti.

Schůze byla na 20 minut přerušena, aby mohl být uvědoměn nově zvolený prezident, který nebyl v době volby v Rudolfinu přítomen. Volbu prezidenta oznámilo 21 dělostřeleckých salv nad Prahou, zatímco Emil Hácha od rána seděl ve své kanceláři Nejvyššího správního soudu, a tak jako každý všední den vyřizoval spisy. Když zjistil, že už bylo dvanáct hodin a dosud neslyšel salvu, obrátil se radostně ke svému kolegovi a prohlásil: "Mně se zdá, že mě ti Slováci přece nezvolili. Myslím, že jsem zachráněn. Což abychom šli mé nezvolení zapít do restaurace "Na slavníku v Bubenči". Za několik okamžiků však uslyšel dělostřelecké výstřely a vzápětí se dostavil předseda vlády generál Syrový oznámit Háchovi výsledek volby.

Přesně ve 12 hodin 18 minut byl prezident Hácha uvítán dr. Malypetrem v Rudolfinu slovy, že vítá nového prezidenta a věří, že bude pečlivým strážcem všeho, co nás spojuje v upřímné a vpravdě bratrské vzájemnosti.

Poté JUDr. Emil Hácha složil prezidentský slib: "Slibuji na svou čest a svědomí, že budu dbát blaha republiky a jejího lidu a šetřit jejich zákonů." Po provolání slávy novému prezidentovi zazněla státní hymna, fanfáry z Libuše a nově zvolený prezident opustil Rudolfinum, aby před budovou vykonal přehlídku čestné roty 28. pluku a přijal hlášení velitele Pražského hradu plukovníka Kvapila. Po vykonání přehlídky nastoupil prezident do auta a společně s předsedou vlády a se zástupci Slovenska a Podkarpatské Rusi odjeli přes Karlův most na Pražský hrad, který již byl obležen lidem vítajícím nového prezidenta republiky. V Brožíkově síni uvítal dr. Háchu Přemysl Šámal a na Hradě zavlála opět prezidentská vlajka.

Na druhý den se konala v katedrále svatého Víta bohoslužba "Te Deum". Zazněl chorál sv. Václava a pražský arcibiskup kardinál Kašpar přečetl list papeže Pia XI., ve kterém novému prezidentovi udělil papež apoštolské požehnání. Hácha vyjádřil své vlastenecké citění pokleknutím před lebkou patrona země české sv. Václava.

Československý tisk se vyjádřil vesměs pozitivně o Háchově volbě a ocenil jeho dosavadní vysoce erudovanou práci předního českého právníka ve funkci Nejvyššího správního soudu a jeho pozitivní charakterové vlastnosti.

Dne 1.12.1938, den po své volbě, obdržel JUDr. Hácha překvapivý blahopřejný telegram z Londýna od Edvarda Beneše: "Pane prezidente, vím dobře, jak těžké úkoly budete mít jako prezident republiky, a přeji proto celé republice i Vám, aby jí dnešní Vaše volba v těchto těžkých dobách sloužila k plnému zdaru. Prokázal jste vlasti velké služby ve funkci prezidenta Nejvyššího správního soudu svou velkou zkušeností i znalostí i svým spravedlivým a rozvázným právním postupem ve věcech často nejdělitelnějších, a fakt, že všichni se u nás sjednotili na Vaší volbě, to jen zdůrazňuje. Přeji Vám, aby se Vám nová práce dařila a aby stát vyšel co nejrychleji a nejlépe z dnešní situace.

S výrazem upřímné úcty dr. E. Beneš." Na Benešův telegram odpověděl prezident Há-

cha slovy: "Pane prezidente, Váš laskavý list mne dojal, ale také povzbudil v mém úkolu, který jsem přijal zdráhavě a s velkým sebezapřením jako tvrdý příkaz povinnosti. Těšil jsem se na své skromné soukromí a na literární práci, své dávné záliby. Povinnosti mé nynější funkce dopadají na mne velice těžce, neboť jsem si vědom své nedostatečnosti. Snažím se v mezích svých sil "to make the best of it" a těším se naději, že má funkce je jen přechodné povahy a že v dohledné době bude ze mne sňata. Jsem si vědom, že budu brzy přísně posuzován, ale současnost není snad nikdy schopna spravedlivého soudu."

Hácha neopomněl ihned na počátku své nové funkce zajet do Lán ke hrobu T.G. Masaryka a poklonit se jeho památce. I těmito gesty dával najevo, jaké je jeho smýšlení a kam patří...

Hácha se ještě vracel k blahopřejnému telegramu při setkání s Prokopem Drtinou slovy:

"Dostal jsem list od pana prezidenta Beneše. Velice mne to potěšilo a poctilo, nečekal jsem to, a tak mne to též dojalo. Je to opravdu laskavé a vzácné jednání. Musím na něho velmi myslet, na jeho osud, je to těžký úkol pro politika a státníka, co teď prodělává a co ho postihlo."

Hácha se netajil tím, že abdikaci dr. Beneše chápe jako vynucenou v důsledku mezinárodních událostí. Ačkoli naznačoval, že chce být ve funkci prezidenta pouze přechodné období, tušil, že před ním a jeho národem stojí chvíle historicky i osobně tragické.

Háchovu volbu uvítaly v podstatě všechny politické kruhy v republice. Totéž lze říci o veřejném mínění, které přijalo Háchovu volbu s ulehčením a s nadějí, že tento čestný, vzdělaný a hluboce věřící muž bude zárukou stability v těžce zkoušené zemi. Zahraniční tisk hodnotil Háchovu osobnost jako výjimečnou a všeobecně v zemi respektovanou. Poukazoval, že prezident ve svých prvních vystoupeních apeloval na slušnost, svornost a vzájemnou pomoc a že požíval v

minulosti důvěry zakladatele státu T.G. Masaryka. Německý a rakouský tisk si povšiml i Háchova kladného vztahu k zakladateli státu T.G. Masarykovi a jeho odmítavému přístupu ke komunistickému hnutí.

JUDr. Emil Hácha nastoupil do funkce prezidenta republiky v historicky nejtěžším období pro národ a mladou republiku. Nastoupil v době, kdy se republika zmlátila v pomnichovské krizi v důsledku ztráty pohraničních území a pod stálou hrozbou německé agrese. Břemeno mravní odpovědnosti dolehlo na nového prezidenta za pár týdnů silou netušenou a tragickou...

(Z připravované monografie Ivo Koudelky: "Prezident Emil Hácha, která vyjde v 1. čtvrtletí roku 2004)

xx

... a tak to vidím já

Obraz čtrnáctý

Co je vlastně lidský život? Je to sled historických zlomů, tragických pádů a hrdinských činů? Nebo je to jen sled zdánlivě prostých a všedních událostí, nevyznačujících se ničím zvláštním a opakujících se mnohdy se železnou pravidelností.

Neustálý strach o děti, rodinu a zdraví, strach z nemoci nejbližších. Takřka ubíjející každodenní rituál těch nejobyčejnějších úkonů nutných k zajištění obživy, skromného bydlení a spousty dalších věcí. Když se začneme paměti vracet do minulosti, co jiného tam objevíme?

Na první pohled se může zdát, že nic jiného a tím pádem ani nic zajímavého. Nic, co by se dalo porovnat s historikami a paměťmi těch slavných, veřejnosti známých osob. Nic, co by se zdálo hodné zaznamenání. A přesto si myslím, že právě skromný a nenápadný život, přezíravě označovaný za tučtový a nezajímavý, v sobě skrývá obrovské bohatství. Bohatství drobných historek, malých radostí, které nás přes všechnu šed provázejí. Okamžiky tak vzácné a kouzelné, že v nás vyvolávají touhu podílet se o ně alespoň se svými nejbližšími. Jistě se i vám stalo, že jste třeba na dovolené pozorovali západ slunce. V tu chvíli jste zapomněli na všechno kolem sebe, uchváteni krásou okamžiku a jen jste chtěli mít vedle sebe někoho, kdo by porozuměl slovům, která se nedají vyslovit. Nádherně znějí v mysli, ale cosi vám brání je pronést. Snad strach, že vyslovena by ztratila svoje kouzlo a změnila se v banální věty známé z čítanek? Tu dávku obav má v sobě každý, stojí-li však vedle vás někdo, kdo rozumí i březe slov, prožíváme podobný okamžik dvojnásob. A z každé takové chvíle si odnášíme něco dobrého, snad paprsek slunce zakletý v koutku srdce. Tam přebývá a prosvěcujeje trvale duši. Čas od času, když je nám nejhůře, můžeme v paměti najít klíč ke schránce světla a pohody ve svém srdci. Vzpomínka, která se dá vyvolat. Znovu na sobě cítíme paprsky a vnímáme prchavé kouzlo okamžiku, který nám pomáhá znovu a znovu sbírat síly a překonávat úskalí života.

To už ale trochu přebíhám. Děti rozhodně podobné starosti nemají. Žijí jen budoucností, nešetří čas a také ho nijak nelitují. Mamotratně s ním plýtvají ve skálopevné víře, že ze studnice času lze čerpat nepřetržitě a každý bude žít věčně. Neotřesitelná víra dítěte v to, že vše zůstane už jednou provždy dané a naprosto neměnné. Léto i plno času užít jej dosytosti. Plno radovánek a málo povinností. Že všichni nejbližší, kteří nás od malička zahrnují láskou, tady s námi budou navěky. Že je vždy znovu a znovu budeme mít kolem sebe, kdykoliv je budeme potřebovat. Že utěší naši bolest a zklamání, slovy chvály zahrnou úspěch a citem pochopí všechny naše zmatky, které prožíváme a které mnohdy ani sami nedovedeme pojmenovat, ač nás trápi třeba až k sízám.

Marně se neříká, jakmile začneme vzpomínat, je to první příznak stárnutí. Asi je skutečně lepší žít plány a budoucností a do minulosti se přilít

Je nejvyšší čas

Kauza Hučín

Dokončení ze strany 2

Protože neexistuje jednoznačný výklad ústavy, jednotlivé státy si schvalují vlastní zákony. Shodují se pouze v tom, že upírají právo na pořízení zbraně nezletilým, trestaným či duševně nemocným. Federální zákon v roce 1994 pak zakazuje prodej "útočných" zbraní.

Statistiky, uvádějící celkem až 200 milionů zbraní v amerických domácnostech, pak ale dokládají, že všechny zákazy se dají obejít. Zmíněná federální norma je podle mnohých ne-

účinná, protože sice zakazuje 19 typů automatických a poloautomatických zbraní, ale už nestaví mimo zákon prodej jejich modifikací.

A z takového přístupu by si měla vzít celá Evropa. U nás je totiž situace naprosto opačná. Díky naprosto nesmyslným zákonům stojí proti sobě neozbrojení občané a po zuby ozbrojení zločinci.

Je nejvyšší čas tento nepoměr, po vzoru USA, obrátit.

J.P.

Kameramanská přesilovka v parlamentu

V sobotu (29.11) mne chronická nespavost dohnala ke sledování televize. Proháněl jsem programy plné trapných Teleshoppingů a tu ejhle! Zaujal mě záběr ČT2 do parlamentních lavic. Kam čocky objektivů dohlédly, nezavadily téměř o jediného poslance.

Zpočátku jsem se domníval, že místopředsdkyně sněmovny Miroslava Němcová vyhlásila přestávku. Škaredě jsem se spletl. Právě probíhala interpelace. K dispozici však nebyl ve vládních křeslech jediný ministr, včetně premiéra Špidly. Dlouho jsem se ale z této náramně trapné situace netěšil.

Němcová několikrát vyzvala, přes monitory v parlamentní kantýně, předsedu vlády nebo pověřeného místopředsedu, aby se laskavě dostavil zodpovědět dotaz jediného aktivního poslance v sále. Ten by ale dříve vystál důlek v podlaze, než by se někdo k odpovědi dostavil. Němcová tomu nešťastníkovi poradila, pokud zná telefonní číslo kompetentního ministra, či premiéra, ať si ho přivolá za mikrofony sám.

Opět žádný úspěch. Spíše totální vymetení parlamentní půdy, protože tento poslední aktivista, za doprovodu kamer, opustil sál s mobilem na uchu. Osířelá Němcová poté několikrát vyzvala vládní partu k návratu do lavic. Bohužel věrni jí zůstali

pouze dobře bavící se kameramani. Místopředsdkyně proto přerušila schůzi sněmovny a vyzvala sdělovací prostředky, aby tuto trapnou situaci tlumočili voličům. Mile rád její výzvě vyhovuji.

Ještě ten den ráno jsem si koupil provládní tisk a očekávané rozčarování nad názory viníků vzniklé situace, se na mne hrulo ze všech zveřejněných vět.

Arogantní Špidlík vyskakoval jako zahradní sádrový trpaslík, že jeho ministři byli všem k dispozici. Zneužil snad situace, kdy v době vysílání televizního záznamu většina občanů spí? Pozadu nezůstal ani ministr kultury Dostál, který se vytočil na Němcovou: "Paní Němcová se prostě nevyrovná s tím, když je přítomna televizní kamera. Okamžitě své vystupování měni ve "one woman show", do češtiny přeloženo "táto ve Žďáru, dívej se, v noci budu v televizi."

Tuto do nebe volající drzost zakončil ministerský "takyabsentér" výzvou, aby byla Němcová odvolána ze své funkce. Domnívám se, že se nenašel v řadách ptákostraníků ani jeden džentlmen a tohoto hulváta v sále řádně neinzultoval.

Vladimír Cekota

... a tak to vidím já

neohlížet. Jedno čínské přísloví radí. „Chceš-li být dlouho živ, nelituj nikdy toho, co se již nedá odčinit.“

Slavní lidé si často stěžují na rub popularity, mnohý z nich vzestup neunese. Prostý a neznámý život je však podle mne těžší, neskýtá žádné výhody, nepromíjí chyby, nelze v něm spoléhat, že sláva, peníze a protekce urovnají cestu. O to více je třeba vidět kolem sebe, všimnout si zdánlivě neznámých lidí a vážit si jich za to, že se nadchnou ideály a podpoří je a nijak se nezarmoutí nad tím, že slávu sklídí jiní, kteří si ji ani nezasloužili a že sami snášejí důsledky neúspěchů, které nezavinili.

Nedávno se mi dostal do rukou článek o soudním jednání z října loňského roku u okresního soudu v Přerově. Jednalo se o případ z roku 1976, kdy byl bývalý příslušník BIS a odbojář Vladimír Hučín odsouzen komunistickým režimem za nedovolené ozbrojování. Šlo v podstatě o případ rehabilitace tohoto činu. Protože se mi v tisku popsany článek zdál "neslaný, nemastný" a zdaleka nevystihuje atmosféru soudního řízení, cítím potřebu reagovat vlastním názorem.

Jako divák jsem se totiž zmíněného jednání zúčastnil. Celé jednání začalo, jak jinak, dohadováním se o tajných spisech. Jak známo, státní zástupce se v minulosti již 4x pokusil vyloučit z jednání veřejnost. A to, jak sám řekl, "na základě svého zákonného práva", právě z důvodů utajovaných skutečností. Přitom jde o spis, který byl odtajněn již v roce 1999 a jeho kopie se nachází v muzeu III. odboje. Proč má tedy být prohlášen za tajný letos, a kdo má na tom zájem? Není to proto, že poukazuje na přímé spojení svědka Vlastimila Švédy s příslušníkem II. odboru StB, kapitánem Milanem Mračkem?

Tento byl údajně podle hesla: "Nesmíme se zbavovat odborníků", zaměstnán po revoluci na policejní škole v Holešově. Podle tohoto spisu byl svědek tajným spolupracovníkem StB pod krycím jménem "Slávek" od roku 1977. Jeho svazek byl ovšem skartován a z výpovědi pana Hučina vyplynulo, že agent StB Švéda se bál prozrazení tak dalece, že zbil svou bývalou ženu, která to chtěla zveřejnit. Před vězením byl zachráněn právě bývalými příslušníky StB, kteří mají stále vliv na státní správu.

Po výslechu Hučina byl předvolán svědek Švéda, který vypověděl, že sám vyráběl výbušniny na ničení symbolů KSČ. Zatčení byli na udání

pomocníka VB soudruha Mikeše. Dále svědek vypověděl, že s Hučinem nesouhlasil. Na dotaz soudu, proč vypovídá jinak, než v roce 2000, odpověděl svědek, že má strach z pana Hučina. Z toho však mohou mít strach pouze bývalí udavači a agenti StB, kterým stále šlape na paty. Švéda považuje za nesmysly protikupační hesla z období normalizace. Celá jeho výpověď se nesla v duchu naučených výpovědí vězňů 50. let a z tónu jeho řeči byl cítit strach. Příslušníci StB byli prý hodní a pan Hučín byl ten zlý, co chtěl ublížit hodným komunistům. Svědek předložil soudu negativní lustrační osvědčení, které však může být podle slova pana Hučina falešné. Dle psychiatrického posudku došlo ke zřejmému zmanipulování svědka příslušníky StB. Tento pak vypověděl zjevně v normalizačním duchu.

Naopak pan Hučín u soudu prohlásil, že kdyby již tehdy věděl, že udavač (PS-VB) Mikeš je navíc agentem, postupoval by proti němu v roce 1976 daleko razantněji. Dozvěděl se to však až jako příslušník BISu. Rovněž se prý dozvěděl, že bývalý velitel BIS v Olomouci Jan Princ, byl odhalen jako osoba vytěžovaná StB (?).

Po ukončení výslechu svědka Švédy jsem byl náhodou na chodbě před soudní síní přítomen jiné výpovědi, a to do videokamery zástupce tisku. Svědek Švéda zde rozvíjel v duchu bolševické propagandy své úvahy o terorismu bratří Mašinů v 50. letech, ale zároveň se novináři do kamery prořekl, že byl při výslechu na StB připoután za ruce k madlu a byl na něho činěn psychický nátlak. Vyšetřovatel prý křičel: "Zbijte je, až se pos... a potom znova". Která výpověď je tedy pravá? Soud byl odročen na 18.12.2003 v 7,45 hodin. **doc**

Země ty naše Česká

*Země ty naše Česká, jsi tak krásná, líbezná,
tak k zulibání hezká,
když znavena se probouzíš po probdělé noci,
kdo má tě však dnes, dnes ve své moci?*

*Tři sta let muselas v porobě býti,
pak tě zas nechali jen krátce žiti.*

*Podivný klikyhák drásal ti tělo,
plakat se národu nad tebou chtěl.*

*Přišlo však svítání, s ním nová doba,
poroba z Východu smetla vše znova.*

*Satrapy nalezla v národu řadách,
nad tebou rozetla rudý svůj pařát.*

*Z národa zkosila nejlepší řady,
kultura trpěla, trpěla hladu.*

*Však nové svítání měřilo kroky,
zdály se ztracené ty hrozné roky.*

*Jaro však stačilo jen hlavu zvednout,
Satrapa s pomocí musel ji setnout.*

*Pak přišly opět přečerné noci,
komouš tě dusil zas, zas svoji mocí.*

*Naději nalila ti nová parta,
to, když se zrodila svobody charta.*

*Nebesa zahřměla, začlo se blýskat,
svobodě začlo se po sobě stýskat.*

*Klíče si ze zámků lidé hned vzali,
aby tu rudou sběř ze země hnali*

*něco však skřípělo v tomhle tom kvasu,
nadšení ztrácelo svobody hlasu.*

*Všechno to vyčpělo do pouhé zrady,
komouše nechali všechny zas tady.*

*A co víc, na funkcích, jsou všude kolem,
kradou zas a opět jde národ bolem.*

*Nad ztrátou svobody, nad ztrátou pravdy,
zase se spolčily lži sprosté gardy.*

Kde že je nyní, kde že je pravda,

na hradě měli jste Václava Havla.

*On však jediný nejvíce zradil,
nejvíce pravdu svou, nejvíce zranil.*

*Spřáhl se s komouši, upekl zrady,
v dějinách budeš číst na něj jen hanu.*

*Za to co učinil, za to, že zradil,
když národu s komouši svobodu hanil.*

*Na svůj jen majetek, na ten jen hleděl,
za ten jen bojoval, za ten i seděl.*

*Nic nechtěl pro národ, nic nechtěl ztratit,
za chyby tyhle své, dnes musí platit.*

*Bolševik ztrestá jej za jeho chyby,
modrý pták rozdáš o něm již drby.*

*Kabáty převlékli, za rudé modré a růžové
si rychle vzali, dál kuji plány své, své podle*

zrady.

*Otroky Západu, to je ta cesta,
kterou ti komouš dnes, národe chystá.*

*Prebendy Západu a jejich dary
stojí mu na kontech, valuty zrady.*

*Rozvrátil továrny, banky i doly,
z hor teď strhává pro dřevo stromy.*

*Za dřevo peníze, dnes tedy trží,
v poušť mění krajinu, svědomí těžko jej, těžko*

jej tíží.

*Svědomí neměl kdys a nemá zase,
běda o běda žít v tomhle tom čase.*

*Servilně klaní se dnes jiným pánům
Východ zaprodal západním pánům.*

*Pro dolar, pro marku zradil svou zemi,
v přepychu válí se v Jidášském loži.*

*A nyní čeká již na další volby,
aby zas zneužil nás, české trouby*

F. Spilka

Oznámení

Pravidelné schůzky RMS okresu České Budějovice se konají vždy první pondělí v měsíci od 16,00 hodin v restauraci Metropol, Senovážné nám., České Budějovice.

Jsou vítáni všichni příznivci Republikánů MS.

**MUDr. Vladimír Vaňata
Předseda okresní organizace RMS**

Krajská organizace Republikánů MS Středočeského kraje uskuteční v sobotu 17. ledna 2004 ve Všetatech na Mělnicku pietní akt u příležitosti 35. výročí tragického úmrtí Jana Palacha.

Sraz členů a příznivců RMS, případně dalších zájemců z řad občanů, bude ve 14,00 hodin na návsi před Základní školou. Odtud půjde naše delegace do urnového háje všetatského hřbitova, kde uctíme Palachovu památku.

Vedení KO RMS Středočeského kraje

Dne 7. února 2004 se od 14 hodin koná v restauraci Babylon, Ostrava členská schůze MO Republikánů MS Ostrava a MO Republikánů MS Karviná. Účast nutná!